

PETERS BEKJENNELSE - OG MIN (MATTEUS 16,13-20)

Hvem er Jesus?

Av og til blir vi kontaktet av et gallupbyrå som ønsker å sjekke ut ting.

Hva om vi hadde blitt oppringt og fått følgende spørsmål: «Hva mener du om Jesus, hvem tror du Jesus var eller er?» Hva ville vi da ha svart?

Disiplene til Jesus fikk dette spørsmålet. Jeg ser for meg gjengen, ikke ulik oss kanskje, med ulike personligheter.

De deltok ikke akkurat i en spørreundersøkelse, men Jesus spurte dem selv, og Jesus **visste** at mange mennesker hadde ulike teorier om hvem han var.

Hvis vi hadde spurt folk i dag og, ville vi også fått **mange forskjellige** meninger om hvem Jesus var **eller** er.

Flere ville trolig sagt at Jesus var et **godt menneske**, en snill mann, et fornuftig forbilde og **en god morallærer**.

Andre ville kanskje sagt at Jesus var en litt **rar person**, ja, kanskje til og **med litt gal**. Når han frimodig sier: «Kom til meg dere som strever og har det vondt, så vil jeg gi dere hvile!», da må vel mannen være stormannsgal og kanskje nesten syk?

Noen ville gått et skritt lengre og kalt Jesus en **løgner**. Lurer bare folk.

Og noen ville sagt at jeg tror **Jesus er Messias, Gud sin sønn**... ....jeg er her da, hvis noen lurere, og ville sagt det samme som Peter....

Jeg tror at Jesus er Guds sønn, jeg tror han lever og jeg tror han er glad i oss.

Jesus kom til jorden for å vise oss hvem **Gud er, og det viste han med alt han sa og gjorde**. Peter var sammen med Jesus i 3 år, han så hvordan Jesus viste sin kjærlighet ved at han brukte **tid og gjorde gode ting** mot mennesker. Han hørte hva Jesus snakket om, og han så at Jesus **berørte** mennesker både fysisk og psykisk. Han skjønte at denne mannen måtte være noe mer enn et vanlig menneske.

Vi lever i 2024, og det er mye som har forandret seg på 2000 år, **men ikke Jesus**. Han er den samme, i går og i dag – ja til evig tid. Og han viser sin kjærlighet til oss også i dag, men på en litt annen måte, siden han ikke er her fysisk, men han er her.

Jeg tror og synes det godt å vite at Jesus **er til stede** i hverdagen vår, når vi sitter ved kjøkkenbordet og lurere på hvordan denne dagen skal gå.

Det er trygt å tro at han er sammen med oss når vi legger oss og ikke får sove, og når vi er bekymret og redd.

Det er godt å kjenne på at han **er nær**, når vi føler oss ensomme eller når vi sørger over at livet ikke ble som vi tenkte.

Det er trygt å kjenne på at Jesus er sammen med oss på legekantoret, når vi sitter og venter på hva legen skal si.

Det er fint at han gleder seg med oss når vi ligger og soler oss en sommerdag, og livet er topp.

Jeg tror Jesus går sammen med oss, også i 2024, **tett ved siden vår**, hele tiden. Enten vi merker det eller ikke. Enten vi har det bra eller ikke. Enten vi tror eller ikke.

Og jeg tror Jesus snakker kjærlighetens språk, og kjærlighetens språk er det språket som treffer oss best i hjertet, sier noen.

Noen av oss trenger å høre at Jesus er glad i oss, noen trenger å høre og oppleve at Jesus er sammen med oss hele tiden, noen trenger å se på korset for å huske at Jesus gav sitt liv for oss, noen trenger å høre om og om igjen at Jesus elsker oss, selv om vi av og til roter til livene våre. Noen trenger å høre at det finnes tilgivelse og at vi får nye sjanser her i livet.

Jesus vet hvilket språk som berører oss mest, for det kan variere, og han vet hva som skal til for å få oss til å **føle oss elsket og sett, men det er ikke alltid vi selv greier å se hva han prøver å fortelle oss.**

Jesus ser alt det gode vi mennesker gjør mot hverandre, og alt det som ikke er godt.

Og på tross av det, at vi ikke alltid fikser livene våre **og** på tross av at vi gjør gode **og** dårlige ting, så fortsetter han med å vise sin kjærlighet – igjen og igjen.

Det er en ubetinget kjærlighet.

Jeg ser ofte spor etter Jesus sin kjærlighet.

Ei venninne av meg sa at «Jesus er et håp som løfter meg ut av kronisk dårlig samvittighet». Jesus er medisinen. Jeg må ikke skjerpe seg for å være elsket av Gud. Alt er gratis. Det er noe veldig frigjørende med Jesus, sa hun, det synes jeg også.

En annen venn som hadde opplevd stort tap i livet sitt, sa at, jeg hadde ikke greid dette uten Jesus. Hun opplevde at hun ble båret midt i den håpløse situasjonen.

Jeg går selv rundt med en visshet og en opplevelse av at jeg er elsket av Jesus og at jeg ikke er alene, men at Jesus er sammen med meg hele tiden. Det er godt.

Jeg tror Peter også gikk rundt med en visshet og en opplevelse av at han var elsket av Jesus, som en av Jesus sine disipler.

For mange år siden sto jeg i denne kirken og sang med Ten Sing – Syng med bevegelser: I wanna be a follower of christ. I wanna be one of his **disciples**.

Jeg er kanskje ingen soloartist..., men jeg mente det jeg sang.

Det var og er et oppriktig ønske – jeg ønsker å være en Jesu disippel.

I løpet av mitt liv har jeg ønsket å fortelle andre om Jesus og hva det vil si å tro på han. I min iver etter å fortelle om dette, har jeg av og til hatt fullt fokus på oppgavene og hvordan jeg lever livet mitt.

Av og til har jeg tenkt, at jeg må prestere, leve slik og slik, for å bli regnet med som en «god kristen». En rett måte å tro og leve på, de riktige meningene, riktig bibelforståelse, osv., for å kunne være hans «gode» disippel.

Men å være en kristen er **ikke først og fremst** å prestere, og ha et sett av riktige meninger, tolkninger og livsførsel.

Det er **relasjonen til Jesus og troen på han** som er det viktigste –at han elsker meg for den jeg er – ikke for det jeg gjør, og at jeg holder meg nær til han.

Når jeg innså dette, ble alt så mye enklere. Det er et tussig prosjekt å «leve riktig» å prestere hele tiden og det blir liksom aldri godt nok.

Samtidig tenker jeg at det er viktig å prøve å forstå og reflektere over hva som er sant i troen og livet, og hvordan vi skal leve i det skjæringspunktet. Det må vi ikke slutte med. Men jeg tenker at det er ikke her hovedfokus ligger.

Og jeg tror kanskje at **relasjonsbygging med Jesus**, kan føre til mye klokt på troen og livets ulike områder.

Jeg skal i alle fall fortsette med å holde med nær til Jesus og bygge relasjonen med han.

Det gjorde disiplene også – og Jesus satset alt på denne gjengen, med Peter i spissen.

Disiplene til Jesus tror jeg var en herlig gjeng, hva de tenkte om Jesus i begynnelsen og hva som var deres motivasjon for å følge han, vet ingen. Kanskje de var arbeidsledig, kanskje de ønsket oppmerksomhet, eller bare at det virket spennende? Ingen vet.

Men **vi vet at** etter å ha vært sammen med Jesus i 3 år, var deres motivasjon å fortelle andre om hvem Jesus var, å fortelle andre at Jesus lever –at han er glad i alle mennesker – og at han er nær oss, ser oss og elsker oss.

Det er også min motivasjon for å jobbe som prest, jeg ønsker å fortelle andre hvem Jesus er og hva han har gjort og hvordan det er å være elsket av han.

Og når Jesus spør meg, Marianne: hvem tror **du** at jeg er? Da vil jeg svare:

Du er Messias, den levende Guds sønn.

Jeg tror på deg og jeg **opplever og tror** at du er med meg alle dager, og det er så godt.

Jeg skjønner ikke alt, jeg har ikke alle svar, men på en eller annen måte tror jeg at du elsker meg for den jeg er- **og at du har dødd på korset for meg – og at du lever** -og det er jeg glad for. Fordi det gir meg en himmel over livet mitt. En trygghet og en helt annen dimensjon enn om jeg ikke hadde trodd på dette.

Og når jeg en dag forlater denne jorden, så tror jeg at du står der og tar imot meg med åpne armer og sier – hei Marianne, så trivelig å se deg. Også gir du meg en klem.

Og som din disippel Jesus, tror jeg ikke at jeg trenger å være den flinke hele tiden heller, men jeg kan få lov til å prøve og feile, og også **bare være** – og hvile i at du er glad i meg uansett. Også tror jeg at jeg kan få legge Allting i Guds hånd.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd, som var og er og blir, en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.